N. 92.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 20. Listopada V. S. ROKU 1807.

WILNO d. 20 listopada. Reskrypt J. J. Mości do Generała infanteryi Litewskiego Gubernatora woiennego Rzymskiego Korsakowa, W ustawie dla żydów zrobioney d. 9 grudnia r. 1804 między innemi postanowiono, ażeby po upłynionych trzech latach, od r. 1808 żaden z nich po wsiach i osadach nie mieszkał. W przeciągu terminu trzyletniego rozmaite okoliczności z woyną dokończoną zprzężone zatrudniły uskutecznienie tego zamiaru. Gdy o tém przyszły do nas od mieyscowych rządców doniesienia, i proźby podane od wielu gromad żydowskich, uznaliśmy rzecz potrzebną, zwołać Deputatów w tych Guberniach gdzie żydzi mieszkaią, i przez Gubernatorów cywilnych zasięgnąć u nich naydokładnieysze obiaśnienie, iakiemi sposobami doprowadzona być może do zupełnego skutku o żydach ustawa, ile podobno iak nayprędzey. W obiaśnieniach żądanych, które od nich przyszły, przełożono między innemi, że obywatele Gubernii granicznych. gdzie żydów iest naywięcey, zatrudnieni przez czas cały odbywaniem powinności wielorakich i nadzwyczaynych, nie mogli zrobić żadnego urządzenia względem przeniesienia tych ludzi na siedliska nowe w terminie wyznaczonym; dla tychże okoliczności żydzi sami po większey części bardzo ubodzy opłacaiąc podatek podwoyny, przy podwyższoney cenie chleba i drugich potrzeb, odbywaiąc także powinności wielorakie z woyny wynikłe, nie mogli przedsięwziąć skutecznych środków do wynalezienia gruntów, założenia fabryk, i wyniesienia się zupełnego ze wsi i osad. Te przyczyny przekładaiąc deputaci gromad żydowskich prosili, ażeby przeniesienie ich odłożone było do lat kilku, nadto ieszcze w różnych artykułach powszechney ustawy dla żydów odmianę zrobiono.

Roztrząsnowszy te przełożenia i opinie Gubernatorów cywilnych znayduiemy. 1. Iż okoliczności z woyną połączone mogły w niektórych Guberniach istotnie zatrudnić i zastanowić przeniesienie żydów na siedliska nowe w przeciągu terminu ustawą naznaczonego. 2. Lecz te przeszkody teraz po skończoney woynie mogą być usunięte na przyszłość, za pomocą stopniowego i dogodnieyszego urządzenia o przeniesieniu żydów, nie odmieniaiąc ogólney ustawy, którey wykonanie uznano koniecznie potrzebném dla pożytku obywatelów tych Gubernii, i dla własnego dobra narodu żydowskiego. Z tych względów uznaliśmy za rzecz potrzebną zrobić to urządzenie, zostawuiąc ustawę dawnieyszą o żydach w zupełney mocy, iedynie dla łatwieyszego wykonania oney, nadgradzaiąc przewłókę z woyny wynikłą, ażeby przeniesienie żydów na nowe siedliska zaczęte w przeznaczonym terminie, bez naymnieyszey zwłóki i folgi do skutku było doprowadzone; i przeto stanowiemy.

1. Przeprowadzenie żydów ze wsi i osad zaczynaiąc nieodmiennie od czasu naznaczonego w ogólney ustawie, dokonywać pod szczególnym dozorem i odpowiedzią Gubernatorów woiennych i cywilnych, według następuiącego prawidła. W roku pierwszym to iest 1808 przeprowadzić ich część naymniey trzecią; w roku drugim 1809 przenieść ieszcze część równą; w roku trzecim 1810 część ostatnią, tak żeby po wsiach i osadach nic nie zostało.

2. Uskuteczniaiąc to urządzenie naczelnicy Gubernii po uczynioney rewizyi żydów, która iuż wszędy powinna być skończona według 30 i 31 artykułu ogólnych ustaw, w każdey Gubernii za pomocą Gubernskich i Powiatowych Marszałków, powinni wyznaczyć, którzy żydzi w roku pierwszym przenosić się maią w części trzeciey ze wsi i osad na siedliska nowe.

3. To wyznaczenie ma być skończone w 2 pierwszych miesiącach następuiącego roku, a lista żydów do przeprowadzenia wyznaczonych na końcu lutego ma być przesłana Ministrowi wnętrznych interessów.

4. W tém wyznaczaniu naczelnicy Gubernii mieć będą za prawidło: ażeby żydzi maiący domy w miastach i miasteczkach, po wsiach, osadach, i na gościńcach doczesne tylko mieszkanie, bawiący się przemysłem i przedażą wódki, nayprzod byli z tych mieysc wyprowadzeni. Przeto trzeba wyznaczać na przeprowadzenie żydów z takiego maiątku, gdzie ich iest naywięcey, mianowicie w których więcey maią karczem i szynków, ażeby co rok część trzecia tych domów, a w roku trzecim wszystkie karczmy i szynki koniecznie przez żydów przestały być trzymane. W którym zaś maiątku znayduie się karczma tylko iedna, z niey żydzi wyprowadzeni być powinni w drugim albo trzecim roku dla porównania z drugiemi, według uwagi na mieysce. Po wsiach do różnych obywatelów należących gdzie być mogą różne karczmy żydowskie, żydów trzeba wyprowadzić wszystkich w iednym czasie, ażeby iednemu obywatelowi nie stała się krzywda.

5 Od początku r. 1808 nie wolno przyimować żydow na trzymanie karczem i szynków po wsiach i osadach; po wyprowadzeniu z tych gdzie dotąd mieszkali, nie godzi się znowu wprowadzać. Już zaś rzecz iest widoczna że od woli obywatelów i wsi zależy przyiąć do kar-

czem innych arendarzów, iakoteż nowe stawić wyłączaiąc iednak żydów od utrzymywania onych.

6. Zydzi do przeprowadzenia w roku pierwszym wyznaczeni, po upłynionym terminie pod żadnym pozorem cierpiani być nie mogą we wsiach i osadach; oni i obywatele dozwalaiący mieszkania, naczelnicy tego dopuszczaiący, ulegną sztrofom i winom na ten przypadek przepisanym w artykule 35 i dalszych ogólney ustawy. To samo rozumieć trzeba o przeprowadzeniu w drugim i trzecim roku.

7. Zachowuiąc te środki surowe w przeniesieniu żydów, ażeby razem wynaleść i ieszcze bardziey zapewnić sposoby do ich przeprowadzenia w ustawie przepisane; w każdey Gubernii gdzie żydzi mieszkaią, natychmiast trzeba pod prezydencyą Gubenatorów cywilnych postanowić osobne Komitety, których powinnością będzie obierać środki potrzebne, ażeby przeprowadzenie to przyszło do skutku bez naymnieyszey folgi i przewlóki.

8. Tego Komitetu członki będą wybrane ze Szlachty zasługuiących na szczególne zaufanie za naszém potwierdzeniem.

9. Gdy iuż część trzecia żydów na przeprowadzenie w roku pierwszym będzie wyznaczona, Gubernatorowie cywilni Komitetom podadzą listę ogólną przenoszących się żydów, i szczególną wiadomość o tych którzy dla ubóstwa kosztem własnym nie mogą umieścić się w miastach i miasteczkach.

10. Komitety przeyrzawszy listę szukać będą sposobów do osadzenia onych iakie ze względów mieyscowych uznaią dogodnieyszémi. Przeto Komitety przełożą Kahałom ażeby zrobiły pieniężną składkę na wsparcie przenaszaiących się żydow. Zachęcać będą obywatelów, ażeby według brzmienia ustawy ogólney zakładali żydowskie kolonie na gruntach swoich, i zaprowadzali rękodzieła. Szukać będą pomocy, iaka w tey mierze potrzebna być może od rządu. Zachęcać będą żydów maiących kapitały, ażeby zakładali fabryki, czyniąc przełożenie względem potrzebney zapomogi, Naostatek Komitety uczynią wczesne przełożenie o tych żydach, dla umieszczenia których nie znaydzie się mieysce w Guberniach tamteyszych, i którzy według artykułu 17 ustawy ogólney maią być przeniesieni do Gubernii Noworossyskich, Astrachańskiey, i Kaukazkiey, ażeby według artykułu 18 dana im była pomoc w pożyczce na ich osadę, i to ich przeniesienie mogło być uskutecznione w zamierzonym czasie.

11. Przy tém szczególném urządzenin przeniesienia żydów na siedlisko nowe, inne wszystkie prawidła w ogólney ustawie przepisane bez żadney folgi, wszędzie maią być wykonane pod niechybną odpowiedzią naczelników Gubernii. WP. nie omieszkasz w Guberniach Litewskich uczynić rozporządzenie, ażeby te prawidła wiernie były zachowane. w S. Petersburgu d. 19 pazdziernika r. 1807. ALEXANDER.

Kontrasygnował Graf Wiktor Koczubey.

LONDYN d. 23 pazdziernika. Korweta do eskadry Admirała Murray należąca przyniosła do Portsmouth wielu ranionych Officyerów; narzekaią wszyscy na G. Whitelocke, temu przypisuiąc klęskę w Buenos Ayres poniesioną, i haniebną kapitulacyą; choroby zagęściły się w obozach iego tak dalece, że ranieni prawie do iednego umarli; zdrowi osłabieli wytrzymać nie mogąc niezwykłego upału.

Amerykańskie pisma donoszą, że RPta w r. 1807 dochodu miała 14 mill. 500 t. dollarów, każdy po 5 franków i ćwierć; to iest 500 t. za grunta przedane kolonistom, 13 mill. z cła od towarów do kraiu wprowadzonych, million z funduszu środziemnym zwanego. Podatków żadnych nie płacą Amerykanie; cła od produktów wysłanych za granice nie znaią; składki w prowincyach czynione na domową potrzebę nie wchodzą do rachunku; wydatek roczny czyni 11 mill. 400 t. z tych 900 t. na flottę, 200 na interessa zagraniczne, reszta na arsenały, porty, milicyą, i zniesienie długów publicznych; tych iuż opłacono 24 mill. zostaie do opłacenia 67 mill. na woynę rewolucyiną zaciągnionych.

Na iednym z teatrów naszych zdarzył się przypadek okropny; parter był napełniony; kilkunastu młodzieńców zapewne nie trzeźwych zpóźniwszy się cokolwiek, wdarło się gwałtem; ci od spokoynych spektatorów pogardzeni bitwę zaczeli między sobą; co widząc ktoś z loży zawołał, bitwa; lecz ponieważ to słowo w ięzyku Angielskim podobne iest do innego które oznacza ogień, zdało się przytomnym, że słyszą przestrogę o wszczętym pożarze; powstało srogie zamieszanie, w którém 18 osob zostało uduszonych, 30 iest cięzko ranionych.

Merry poseł Angielski ofiarował Królewiczowi Duńskiemu zwrócenie flotty zabraney w Coppenhadze we 3 lata po woynie z Francyą zakończoney, i gwarancyą wszystkich dzierżaw Europeyskich, lub nadgrodę słuszną w drugich częściach świata, ieśliby tu stracił cokolwiek Krystyan 7; Dania zaś miała być oboiętną, i Brytanii W. postąpić wyspę małą Helgoland potrzebną do zamknięcia lub otwarcia Sundu; tych ofiar nie przyioł następca tronu. Zgadnąć trudno czyli tenże poseł szczęśliwszy będzie z Królem Szwedzkim, którego w przymierzu Angielskiém zatrzymać i utwierdzić usiłuie; to pewna że posiłków żadnych nie zostawili Gustawowi Adolfowi Gambier i Catchart.

Regent Portugalski chciał koniecznie opuścić Lisbonę, zprzeciwiło się takiemu zamiarowi pospólstwo; podali swoie uwagi Duchowni, naganiaiąc głośno postępek grożący zgubą narodowi; dziś rzecz wątpliwa co rząd postanowi, iechać do Brezylii, czyliteż zprzymierzyć się z Napoleonem. Francuzkie pisma oświadczyły, że założenie państwa nowego w Ameryce południowey nie ustrasza Napoleona, równie iak założenie RPtey w Ameryce północney nie było Francuzom szkodliwe.

Kapitan okrętu Jason od eskadry Admirała

Berkeley zbliżył się do Amerykańskiego brzegu, chcąc dostać wodę i żywność; postrzegłszy to mieszkańce zawołali: do nas dzieci, wolność! iesteście na wolney ziemi. Natychmiast maytkowie na brzeg występuią i łączą się z niemi, chociaż Kapitan ognia dawaniem groził, Więc powraca do okrętu; tam nowy rozruch; pozostali maytkowie uwiadomieni o wszystkiem zamykaią Officyeróww, i gotuią się lądować, Zapobiegła nieszczęściu dziwna przytomność umysłu Kapitana, który na głębinę ustąpiwszy 45 rokoszanów oddał do sądu woyskowego.

Człowiek nie należący do Ministeryalney strony aniteż do Oppozycyi w pismach publicznych umieścił swóy list do X. Gallii. Wiem powiada, że podobne odezwy czynić zwykły wrażenie na sercu następcy tronu; przeto umyśliłem iego uwagę zastanowić nad okolicznościami teraznieyszemi. Czas iest przebudzić się z letargu, i pracować na ziednanie szacunku Anglików. Zepsucie obyczaiów w osobach prywatnych im iest szkodliwe, w osobach rządowych zgubę przynosi kraiowi. Nigdy Brytańnia W w stanie opłakańszym nie była. Powaga Monarchii, wpływ do Mocarstw Europeyskich upadły; niesprawiedliwe postępki, boiaźliwe rady klęskę przyśpieszyły. Nieuchronna potrzeba narody lądowe przeciw nam połączyła, zbrodnia, nierozum, obłuda, tyrańnia górę wzięły w radach naszych; tu źródło upadku straszliwego. W takiém niebezpieczeństwie narod zwraca oko do następcy tronu; czas żeby pokazał czułość swoią nad nieszczęściem iego, znaiomość Angielskiey konstytucyi, ochotę obywatelską wyrwana kraiu z przemocy dwóch fakcyi przeciwnych które tron opasuiąc na przemianę złą radą obłąkały Króla, i rządu naygorszego przykład utworzyły.

Któryż z Parow naszych tyle stracić może iak następca tronu? Który Senator może dzieńniey odezwać się do patryotyzmu Angielskiego? Czas iuż przemówić w Parlamencie; ten postępek uczyni honor charakterowi X. Gallii, zrobi wrażenie zbawienne na umysłach przyszłych poddanych iego, zatrze pamięć krytyki przeszłey i nagany, Król przywiązuiąc się do iedney z fakcyi dwoiących narod swóy błądzi, będzie oszukany i niesprawiedliwy, ustępuie Ministrom część większą powagi tronu, odstępuie zdania własnego, za cudzem idzie niebaczny, widzi wszystko w niewiernem zwierciadle; a chociaż dobry osobiście i cnotliwy, niesłusznym staie się dla obcych i swego narodu. Minister lub faworyt frymarczący interessami publicznemi, iak Lord Liverpool oyciec L. Hawkesbury, dzieło narodowe nakręcaiący na zyski osobiste, rozdaiący urzędy dla względów szczególnych, bardziey zniszczy narod niżeli miecz zwycięzki nieprzyiaciół. Tacy dziś otaczaią oyca X. Gallii; Synowi przystoi na ich czele położyć wieczną pieczęć hańby, obrzydzenia, i niesławy.

Jeżeli następca tronu chce koniec oycowskich rządów mieć wolnym od klęsk straszliwych, a dla siebie drogę mieć do korony kwieciem usłaną, niech co rychley powstaie na Ministrów obmierzłych świata, niech mówi głośno przeciw podeptaniu konstytucyi, niech potępi wyprawę Coppenhagską, która na wiek imie Anglików splamiła. Nie domyślą się nigdy Ministrowie, że w tém zbłądzili; zaślepia ich miłość własna; zasiadaiący w Parlamentowych izbach przyiaciele, i stronnicy nie powiedzą prawdy; prowadzą narod do zguby, i nie postrzegą się aż zginie w przepaściach. Cnota dziś iest przedmiotem żartu i urągania; honor narodowy za igraszkę poczytano.

MADRID d. 20 pazdziernika. Ambassador Francuzki Beauharnois donosząc Królowi Katolickiemu o zaślubieniu Hieronima Króla Westfalskiego z Katarzyną Królewną Wurtembergską, winszował razem imieniem Napoleona, że woyska Hiszpańskie pod G. Liniers odniosły zwycięztwo znakomite nad Anglikami w Buenos Ayres. Armia G. Junot postępuie do granic Portugalskich małemi dywizyami, z których żadna nie liczy nad głów 1500, ażeby snadź przechodząc prowincye nasze nie doznała niedostatku żywności. Garnizon Madrycki z 5 t. żołnierza złożony ruszył do Extremadury; za nim pociągnęły gwardye. Gubernator Gallicyi zgromadził dywizyą pod Tuy, Gubernator Andaluzyi drugą nad brzegiem rzeki Guadalquivir; naostatek G. kommenderuiący obozem S. Rocha zmocnił swoie okopy, ażeby Anglicy w Gibraltarze będący nie czynili przeszkody wyprawie. Co się dzieie w Lisbonie taiemnica; poseł Hiszpański i Francuzki zastanowiwszy się w Badaioz czekaią, co Regent postanowi; iest nadzieia, iż złączy się z nieprzyiaciołmi Angielskiemi, lecz na propozycyą, ażeby woyska nasze do Lisbony nie wkraczały nie pozwolono; chcemy koniecznie zamknąć porty całey Enropy panom Oceanu. Po oddaleniu się Admirała Purwis do brzegów Portugalskich flotta Francuzko Hiszpańska z Cadix nie wyszła; postanowiono albowiem morskiey potęgi dwóch narodów nie wystawiać na niepewne przypadki do pewnego czasu.

HAGA d. 5 listopada. Dni ostatnich pażdziernika mieliśmy ieszcze burzę straszliwą, która szkody wielkie uczyniła na lądzie i morzu. Między okrętami zginionemi liczy się Angielski przewozowy; ten powracaiąc z Coppenhagi, gdy płynoł niedaleko Hollenderskich brzegów, tak nieszczęśliwie uderzył o drugi statek że straciwszy maszty, w budowli swoiey osłabiony daley iść nie mógł, i na piaskach osiadł. Uwiadomiony o tém woienny Minister kazał śpieszyć na ratunek dywizyi huzarów i grenadyerów brzegu strzegącey, która z trudnością tonących wyprowadziła na ląd; było zaś Officyerów 9, unterofficyerów 21, 199 żołnierzy, kobiet i dzieci 26, wszyscy należeli do Hannowerskiego legionu; ieńców na bezpieczne mieysce, statek podniesiony odesłano do Texel.

PARYZ d. 3 listopada. Ambassador Rossyiski Graf Tołstoy przybył do naszey stolicy.

Ambassador Ottomańskiey Porty Muhib Effendy miał audyencyą u Napoleona, podczas którey złożył nowe listy wierzytelne od Mustafy 4; prezentowany przez Wice Elektora Talleyrand. Król Westfalski w tych dniach ma wyiechać do Stuttgardu. Dotąd z niektórych portów Francuzkich, z Morlaix nayczęściey, posyłano do Anglii okręta pod białą flagą dla zamiany ieńców, i innych okoliczności wynikłych z woyny; teraz Minister morski zalecił, ażeby kommunikacyi żadney nie utrzymywano z nieprzyiacielem narodów lądowych.

Zastępuiący mieysce oycowskie w ministeryum duchownych interessów Portalis pisał list okolny do wszystkich całey Francyi Biskupów donosząc, że Napoleon przez wzgląd na teraznieysze ubóstwo Seminaryów dyecezalnych, przy każdém z nich funduie na wieczne czasy burs kilka; wszystkich ogółem w narodzie 2400 płatnych ze skarbu publicznego, ażeby odtąd Biskupi mniey byli troskliwemi o edukacyą młodzi sposobiącey się do posług duchownych. Tenże Monarcha do liczby 24 t. kościołów sukkursalnych przydać kazał 6 t. i wyposażyć przyzwoicie, odebrawszy doniesienie, iż dawniey pozwolone nie wystarczaią. Takie są, przydał Minister, pierwsze owoce przywróconego pokoiu.

Cokolwiek postanowi Regent, oddali się do Brezylii, czyli też obierze woynę z Anglikami, w każdym przypadku Francuzkie i Hiszpańskie woyska wkroczą do Portugallii. Kray ten ma 1740 mil kwadratowych, mieszkańców 3 millio. ny, dochodu rocznego 38 mill. złot. ryńs. piechoty regularney 24 t. iazdy 4 t. artylleryi 3 t. 43 półki milicyi, nie licząc 10 t. żołnierza utrzymywanego w Brezylii. Lisbona domów ma 24 t. mieszkańców więcey 200 t. miasto nakształt amfiteatru położone nad rzeką Tagus, którey brzegi licznemi batteryami osadzone trudny przystęp daią, od strony lądowey żadnych prawie twierdz niema. Kray cały iest okryty winnicami, drzewem oliwném, cytrynowêm, pomarańczowém; od czasów iednak Ministra Pombal znać zaczoł uprawę roli; rękodzieł zgoła żadnych, wszystko Anglicy dostarczaią.

KIEL d. 10 listopada. Królewicz Fryderyk bawił nie długo w Odensee, opuściwszy Fionią przeszdł do Selandyi, i d. 7 stanoł w Coppenhadze; uprzedziły następcę tronu i za nim poszły liczne półki woysk Duńskich; długie i ciemne nocy ułatwiły przeprawę, którey nieprzyiaciel w Belcie krążący zatrudnić nie mógł. Tym sposobem przeyść miało ku stolicy 20 t. Duńczyków, i 30 t. Francuzów, gdyby Angielskie woyska w niey zostały; lecz Gambier i Catchart niebezpieczeństwo przewidzieli; tey okokoliczności iedynie przypisać trzeba ustąpienie ich w zamierzonym czasie. Co teraz czynić będzie Dania? Werftów naprawa, zgromadzenie materyałów okrętowych wiele czasu potrzebuie; więc rząd zatrudnia się zachęcaniem obywatelów, ażeby korsarskie statki uzbraiali, myśli o skutecznieyszém niż dawniey zamknięciu Sundu, szuka własności Angielskiey po wszystkich prowincyach, ażeby szkodę poniesioną sobie nadgrodził. Marszałek Bernadotte ma wkroczyć z Hamburga do Danii, iak tylko przyidzie z Paryża ratyfikacya traktatu podpisanego w Rendsburgu, którą ma przynieść Voght konsyliarz Królewski.

BERLIN d. 14 listopada. Król w Memlu dał wyrok względem przyimowania w opłacie papierów skarbowych. Woyska Pruskie dziś liczą głów 25 t. złożone z garnizonów Silberberga, Colberga, korpusu G. Blucher i Lestocq; pomnożone być nie maią dopóki Francuzi nie ustąpią z kraiu, co chcąc przyśpieszyć Monarcha, na wypłacenie zaległych kontrybucyi chce poświęcić koronne kleynoty. Korpus G. Blucher w okolicach Colberga rozłożony, nie mógł otrzymać pozwolenia, żeby wygodnieysze obrał stanowiska, X. August syn X. Pruskiego Ferdynanda d. 11 powrócił z Francuzkiey niewoli d naszey stolicy. Nowy Minister Stein wielki odmiany czynić zaczoł w administracyi.

Marszałek Davoust obchodząc doroczną pamiątkę zwycięztwa odniesionego pod Jena; *Rycerze, mówił* do zgromadzonych Officyerów korpusu swego, przed rokiem o tey godzinie Generałowie byliśmy kontenci z żołnierzy naszych, ci nawzaiem z wodzów swoich, wszyscy pełni nadziei, że nas Monarcha pochwali. Jakoż Napoleon stanowszy w stolicy pokonanego nieprzyiaciela, d. 14 po zapowiedzianey woynie zgromadził korpus 3 i wyrzekł; chciałem wszystkich was tu widzieć, ażebym oświadczył każdemu naywyższe ukontentowanie za waleczność okazaną w d. 14 pazdziernika. Straciłem wielu rycerskich mężów, żałuię iak własnych synów, lecz umarli za oyczyznę, polegli na polu chwały, iak żołnierzom przystało. W okoliczności nayważnieyszey uczyniliście dla mnie przysługę naywiększą. Widzicie dziś sami, iakie owoce dało zwycięztwo, w którém taką cząstkę maiąc korpus 3, do wdzięczności nieśmiertelney i dobrodzieystw moich nabył prawo.

Te są słowa Napoleona; żebyście się stali godnemi tey pochwały musieliście żołnierze przyiąć obowiązek, być dla Monarchy waszego, czém niegdy był legion 10 dla Juliusza Cezara. Ten zawsze nie lękliwy, nie naganny, waleczny w zdarzeniach naygorszych i nayniebezpiecznieyszych, znosił trud, niewygodę, niedostatek bez szemrania. Rzymian Jmperator zostawiał śmiało ów niezwycięzony legion pośród narodów zprzymierzonych, w tey pewności że mu zjedna ich miłość, i doskonałey karności przykład ukaże.

Gdybym nie był wodzem waszym, godziłoby mi się tu uczynić porównanie; lecz przestanę na tey przestrodze, ażebyście nic nie omieszkali, cokolwiek korpus 3 może uczynić naypodobnieyszym owemu Cezara legionowi, który za wzór naśladowania godny obieraiąc zawsze godni będziemy względów Napoleona.